

25 พฤษภาคม 2550

เรื่อง ทหารือการใช้สิทธิของผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพคนพิการ เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ของเทศบาลตำบลห้างฉัตร

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดลำปาง)

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0891.3/5338 ลงวันที่ 25 พฤษภาคม 2550
  2. ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วยการสงเคราะห์ครอบครัวผู้มีรายได้น้อยและผู้ไร้ที่พึ่ง พ.ศ. 2529 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2547)
  3. สำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0514/30604 ลงวันที่ 29 กรกฎาคม 2536

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้ตอบข้อหารือจังหวัดลำปาง กรณีการใช้สิทธิของผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพ ซึ่งเป็นผู้ได้รับเบี้ยยังชีพคนพิการจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง และต่อมาแพทย์ได้ตรวจและรับรองว่าบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ป่วยเอดส์ระยะที่ 3 และมีคุณสมบัติที่จะได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ จึงขอหารือว่าจะสามารถเบิกจ่ายเบี้ยยังชีพให้แก่บุคคลดังกล่าวทั้ง 2 ประเภท ในเวลาเดียวกันได้หรือไม่ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ระเบียบไม่ได้กำหนดว่าการจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ 2 ประเภทในเวลาเดียวกันสามารถทำได้หรือไม่ แต่เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการให้การช่วยเหลือแก่ประชาชนผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาส จึงเห็นควรกำหนดหลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติเพิ่มเติมเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งได้มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนและเป็นไปในทางเดียวกันในการให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือประชาชนที่ยากไร้และผู้ด้อยโอกาส ดังนี้

1. กรณีการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพให้แก่ผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพคนพิการและผู้ป่วยเอดส์ทั้ง 2 ประเภท ในเวลาเดียวกันนั้น หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่าบุคคลดังกล่าว ซึ่งได้รับเบี้ยยังชีพคนพิการนั้น ไม่เพียงพอ แก่การยังชีพ และประสบความเดือดร้อนในด้านสุขภาพหรือรายได้อันเกิดจากความเจ็บป่วยด้วยโรคเอดส์ สมควรจะได้รับการช่วยเหลือเพิ่มเติมนอกจากเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพคนพิการแล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้ป่วยเอดส์ให้แก่บุคคลดังกล่าวได้ ตามแนวทาง ดังนี้

1.1 การจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้ด้อยโอกาส 2 ประเภทในเวลาเดียวกัน จะต้องไม่กระทบต่อสิทธิของผู้ด้อยโอกาสที่อยู่ในบัญชีรายชื่อสำรองเพื่อรับการสงเคราะห์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพคนพิการและเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ให้แก่บุคคลดังกล่าวได้นั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจ่ายเงินสงเคราะห์ให้แก่ประชาชนผู้ด้อยโอกาสที่ขึ้นบัญชีสำรองในบัญชีสงเคราะห์ ในลำดับก่อนหน้าบุคคลที่จะจ่ายเงินสงเคราะห์ และเงินงบประมาณเพียงพอ

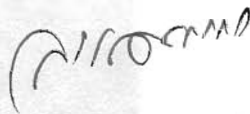
1.2 การจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับการสงเคราะห์ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจ่ายเงินให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับการสงเคราะห์จนกว่าผู้นั้นจะเสียชีวิต หรือขาดคุณสมบัติ

1.3 การตรวจสอบคุณสมบัติ วิธีการคัดเลือก การตั้งงบประมาณ วิธีการจ่ายเงินและอื่นๆ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548

2. กรณีที่ไม่สามารถให้การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพตามข้อ 1 ได้ หากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่าประชาชนผู้ยากไร้หรือผู้ด้อยโอกาสจำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์หรือได้รับความช่วยเหลือจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ก็ให้สามารถสงเคราะห์เป็นเงินหรือสิ่งของในวงเงินไม่เกิน 2,000 บาท ต่อครอบครัว โดยให้การช่วยเหลือได้ไม่เกิน 3 ครั้งต่อครอบครัวภายในระยะเวลา 1 ปี ตามระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วยการสงเคราะห์ครอบครัวผู้มีรายได้น้อยและผู้ไร้ที่พึ่ง พ.ศ. 2529 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2547) และหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0514/30604 ลงวันที่ 29 กรกฎาคม 2536

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งให้สำนักงานท้องถิ่นจังหวัด และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ชุ่มรัตน์)

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและการมีส่วนร่วม

โทร.0-2241-9000 ต่อ 4132

โทรสาร. 0-2241-9000 ต่อ 4135

ระเบียบกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
ว่าด้วยการสงเคราะห์ครอบครัวผู้มีรายได้น้อยและผู้ไร้ที่พึ่ง
พ.ศ. ๒๕๔๗

เนื่องจากมีพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้โอนบรรดากิจการ อำนาจ หน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณของส่วนราชการ สังกัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมในส่วนของกรมประชาสงเคราะห์ มาเป็นของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการในสังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ดังนั้น จึงเห็นสมควรปรับปรุงแก้ไขระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วยการสงเคราะห์ครอบครัวผู้มีรายได้น้อยและผู้ไร้ที่พึ่ง พ.ศ. ๒๕๒๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันและสอดคล้องตามกฎหมาย ว่าด้วยปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม จึงได้กำหนดระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ว่าด้วยการสงเคราะห์ครอบครัวผู้มีรายได้น้อยและผู้ไร้ที่พึ่ง พ.ศ. ๒๕๔๗”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ ตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

๓.๑ ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ ว่าด้วยการสงเคราะห์ครอบครัวผู้มีรายได้น้อยและผู้ไร้ที่พึ่ง แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐

๓.๒ ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ ว่าด้วยการสงเคราะห์ครอบครัวผู้มีรายได้น้อยและผู้ไร้ที่พึ่ง แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ ว่าด้วยการสงเคราะห์ครอบครัวผู้มีรายได้น้อยและผู้ไร้ที่พึ่ง พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ การยื่นขอรับการสงเคราะห์

ผู้มีภูมิลำเนาหรือดินที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นขอได้ที่สำนักบริการสวัสดิการสังคมกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการกรุงเทพ ๑-๘

กรณีผู้มีภูมิลำเนาหรือดินที่อยู่ในส่วนภูมิภาค ให้ยื่นคำขอได้ที่สำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด หรือสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ ๑-๑๒ หรือศูนย์พัฒนาและสงเคราะห์ชาวเขา หรือนิคมสร้างตนเอง หรือสถานสงเคราะห์ ซึ่งผู้ขอรับการสงเคราะห์มีภูมิลำเนาหรือดินที่อยู่

สำหรับผู้รับการฝึกอาชีพในศูนย์สงเคราะห์และฝึกอาชีพ และผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพในสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ให้ยื่นคำขอที่ศูนย์สงเคราะห์และฝึกอาชีพ หรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพที่ตนรับการดูแลอยู่ แล้วแต่กรณี”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๙ แห่งระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ ว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้มีรายได้น้อยและผู้ไร้ที่พึ่ง พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๙ ให้ผู้อำนวยการสำนักบริการสวัสดิการสังคมเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

วัลลภ พลอยทับทิม

อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

นนทนา/ผู้จัดทำ

๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๔

ระเบียบกรมประชาสัมพันธ์
ว่าด้วยการสงเคราะห์ครอบครัวผู้มีรายได้น้อยและผู้ไร้ที่พึ่ง
พ.ศ. ๒๕๒๙

โดยที่ได้พิจารณาเห็นว่า สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เป็นเหตุให้ครอบครัวผู้มีรายได้น้อยขาดแคลนและประสบปัญหาความเดือดร้อนเพิ่มขึ้นอีกเป็นอันมาก ฉะนั้น เพื่อให้การสงเคราะห์ครอบครัวผู้มีรายได้น้อยที่ประสบความเดือดร้อนสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และเพื่อให้การสงเคราะห์ทั่วถึงยิ่งขึ้นกรมประชาสัมพันธ์จึงได้วางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมประชาสัมพันธ์ ว่าด้วยการสงเคราะห์ครอบครัวผู้มีรายได้น้อยและผู้ไร้ที่พึ่ง พ.ศ. ๒๕๒๙”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกแห่งระเบียบ ว่าด้วยการสงเคราะห์ครอบครัวผู้มีรายได้น้อยและผู้ไร้ที่พึ่ง พ.ศ. ๒๕๑๑ ตามคำสั่งกรมประชาสัมพันธ์ที่ ๒๕๖/๒๕๑๑ ลง วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๑๑

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้ “ครอบครัวที่ประสบความเดือดร้อน” หมายความว่า ครอบครัวผู้มีรายได้น้อยที่ประสบเคราะห์กรรม เพราะสาเหตุหัวหน้าครอบครัว

๔.๑ ตาย

๔.๒ ทอดทิ้ง สาบสูญ หรือต้องโทษจำคุก

๔.๓ เจ็บป่วยร้ายแรงหรือพิการจะไม่สามารถประกอบอาชีพได้

๔.๔ ไม่สามารถดูแลครอบครัวได้ด้วยเหตุสุดวิสัยอื่น ๆ

“ผู้ไร้ที่พึ่ง หมายความว่า บุคคลผู้ปราศจากทรัพย์สินของหรือรายได้สำหรับยังชีพ และไม่มีผู้ให้พึ่งพาอาศัย

ข้อ ๕ การยื่นคำขอรับการสงเคราะห์กรณีผู้มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นต่อกองสวัสดิการสงเคราะห์ กรมประชาสัมพันธ์ สำหรับผู้มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในส่วนภูมิภาค ให้ยื่นต่อที่ทำการประชาสงเคราะห์จังหวัด หรือที่ทำการประชาสงเคราะห์อำเภอ ซึ่งผู้ขอรับการสงเคราะห์มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่

ข้อ ๖ วิธีดำเนินการสงเคราะห์ ให้ดำเนินการตามหลักการสังคมสงเคราะห์ เฉพาะราย โดยนักสังคมสงเคราะห์ หรือเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นผู้ดำเนินการศึกษา

พิจารณา วินิจฉัยปัญหาและติดตามผลกับให้เรียกหลักฐานต่าง ๆ ได้แก่ ใบมรณบัตร หรือสำเนา ทะเบียนบ้าน หรือใบรับรองแพทย์หรือหนังสือรับรองจากเรือนจำหรือसारวัดรใหญ่ หรือเอกสารอื่นใดอย่างใดอย่างหนึ่งมาประกอบการพิจารณาและเสนอความเห็นเพื่ออนุมัติ

การอนุมัติเบิกจ่ายเงิน หรือสิ่งของหรือกรณีอื่น ๆ ในการสงเคราะห์ครอบครัว ผู้ที่ประสบความเดือดร้อน ให้เสนอต่ออธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้อนุมัติ

ข้อ ๗ การดำเนินการสงเคราะห์ครอบครัวที่ประสบความเดือดร้อนตามข้อ ๖ ให้ดำเนินการตามความจำเป็น ดังต่อไปนี้

๗.๑ ช่วยเหลือด้านการเงินหรือสิ่งของไม่เกินวงเงินครั้งละ ๑,๐๐๐ บาท หรือตามที่กระทรวงการคลังอนุมัติเพิ่มวงเงินช่วยเหลือในภายหลังและจะช่วยติดต่อกันได้ไม่เกิน ๓ ครั้งต่อครอบครัวคือ

๗.๑.๑ ค่าเครื่องอุปโภคบริโภค และหรือค่าใช้จ่ายในการครองชีพตามความจำเป็น

๗.๑.๒ ค่ารักษาพยาบาล เช่น ค่ายา ค่าอุปกรณ์การรักษา ค่าอาหารที่โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลของทางราชการสั่ง และรวมถึง ค่าพาหนะ ค่าอาหารระหว่างติดต่อกับรักษาพยาบาลเท่าที่จำเป็น เว้นแต่ในกรณีได้รับการช่วยเหลือจากหน่วยอื่น

๗.๑.๓ ค่าซ่อมแซมที่อยู่อาศัยเท่าที่จำเป็น

๗.๑.๔ ช่วยเหลือเงินทุนประกอบอาชีพ

๗.๑.๕ กรณีอื่น ๆ เท่าที่จำเป็น ตามที่อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายอนุมัติเป็นการเฉพาะราย

๗.๒ ให้คำปรึกษา แนะนำ แก้ปัญหากรณีต่าง ๆ ตามหลักวิชาการสังคมสงเคราะห์เช่น การประกอบอาชีพ การติดต่อหางานอาชีพ หรือบริการอื่น ๆ

ข้อ ๘ จังหวัดใดเบิกจ่ายเงินหรือสิ่งของหรือการอื่นใดในการสงเคราะห์ครอบครัวที่ประสบความเดือดร้อนหรือผู้ไร้ที่พึ่ง ให้รายงานกรมประชาสงเคราะห์ทราบทุกครั้ง และเมื่อสิ้นปีงบประมาณให้สรุปผลการสงเคราะห์ให้กรมประชาสงเคราะห์ทราบด้วย

ข้อ ๙ ให้ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสงเคราะห์เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๙

ประมุข จันทรวงศ์

อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

29 กรกฎาคม 2536

เรื่อง การจ่ายเงินสงเคราะห์ครอบครัว

เรียน อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

อ้างถึง 1. หนังสือกรมประชาสงเคราะห์ถึงกรมบัญชีกลาง ที่ มท 0706/33733 ลงวันที่ 7 พฤษภาคม 2536

2. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0533/35754 ลงวันที่ 15 กรกฎาคม 2529

ด้วยกรมบัญชีกลางรายงานว่า กรมประชาสงเคราะห์ขออนุมัติเปลี่ยนแปลงการเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือครอบครัวผู้มีรายได้น้อยและผู้ไร้ที่พึ่ง ซึ่งประสบปัญหาความเดือดร้อนเพราะเหตุหัวหน้าครอบครัวตาย ทอดทิ้ง สาบสูญ หรือต้องโทษจำคุก เจ็บป่วยร้ายแรงหรือบริการ จนไม่สามารถประกอบอาชีพได้ และไม่สามารถดูแลครอบครัวได้ด้วยสาเหตุสุดวิสัยอื่น ๆ จากเดิมที่กระทรวงการคลังอนุมัติตามหนังสือที่อ้างถึง 2 ดังนี้-

1. วงเงินการช่วยเหลือ จากเดิมไม่เกินครั้งละ 1,000 บาท เป็น ไม่เกินครั้งละ 2,000 บาท

2. ยกเลิกจำนวนของการช่วยเหลือ จากเดิมช่วยเหลือติดต่อกันได้ไม่เกิน 3 ครั้งต่อครอบครัว เพื่อให้การช่วยเหลือมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อกลุ่มเป้าหมายความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ให้ยกเลิกหนังสือกระทรวงการคลังที่อ้างถึง 2 และอนุมัติเป็นหลักการให้เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้ ในอัตราไม่เกินครั้งละ 2,000 บาทต่อครอบครัว และช่วยเหลือติดต่อกันได้ไม่เกิน 3 ครั้งต่อครอบครัว เป็นเงินหรือสิ่งของ/ตามรายการดังนี้-

1. เครื่องอุปโภคบริโภค และหรือค่าใช้จ่ายในการครองชีพตามความจำเป็น

2. ค่ารักษาพยาบาล เช่น ค่ายา ค่าอุปกรณ์การรักษา ค่าอาหารที่โรงพยาบาลหรือสถาน พยาบาลของทางราชการ ตั้ง และรวมถึงค่าพาหนะ ค่าอาหารระหว่างติดต่อกับรักษาพยาบาลเท่าที่จำเป็น เว้นแต่ในกรณีที่ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่น

3. ค่าซ่อมแซมที่อยู่อาศัยเท่าที่จำเป็น

4. ช่วยเหลือเงินทุนประกอบอาชีพ

5. กรณีอื่น ๆ เท่าที่จำเป็นตามที่อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายอนุมัติเป็นการเฉพาะราย

โดยการเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือครอบครัวข้างต้น ให้อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้อนุมัติ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) นายปรีดี บุญยัง

(นายปรีดี บุญยัง)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน ปลัดกระทรวงการคลัง